

Abonamentul:
Pe an . . . 48 R. ↓ Pe 3 luni . 13 R.
Pe 6 luni . 25 R. ↑ Pe 1 lună . 4.50

Pentru schimbarea adresei se plătește 40
copiei și se trimite adresa nouă și veche.

Prețul unui număr împreună cu
textul rusesc 20 cop.

SFATUL ȚĂRII

ORGAN AL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVENEȘTI

Focea apare în românește deocamdată de
două-ori pe săptămână: Joia și Duminică.

Plata pentru reclame:
In fruntea foii 1.20 Ruble; la sfârșit 60 cop.
pentru un rând.

Cereri și căutări de posturi se publică la
sfârșit numai mult de două rânduri — 60 cop.

Redacția și administrația gazetei se află
în localul Ministerului de Interne (Post Gu-
bernesece Upravlenie)

№. 547 75

Astăzi: Intors acasă. — Lacrimi — Nota guvernului Ucrainian. —
Nota guvernului Ucrainian. — Regele României și refor-
mele constituționale — Am fost rătăciți

Folleton: Cultura noastră. — Somnoroase păsările (poezie).

Știri: Din România, din Ucraina, din Basarabia, din Germania,
Diverse.

Intors acasă...

Un oaspe mult iubit — am putea să spunem despre d. Constantin Stere, care a sosit ieri în orașul Chișinău. Un „oaspe” am putea zice, fiindcă vitregia împrejurărilor, multă vreme, l'a împiedecat pe acest fiu ales al Moldovei răpite — să-și vadă patria și căminul părintesc...

A plecat dela noi pentru că n'a putut să rabde, fără protestare, povara unui regim de sugrumare. A îndurat osânda în Siberia îndepărtată și rece, fiind unul dintre fiii aleși ai Moldovei, care s'a smuls din jugul purtat de noi toți până acum. A plecat apoi — și s'a oprit

pe pământul Moldovei sloboade, pe pământul României, unde era liber și cuvântul și omul.

Dar de atunci nu ne-a uitat niciodată!

A lucrat pentru noi, a vorbit, a suferit cu noi și a strigat lumii întregi că nu vrem să murim..

Acum, într-o zi frumoasă de primăvară, s'a întors acasă. A venit să împartă cu noi bucuria lui cea mare; a venit să ne vadă fericiți... Viu și adânc a trăit dânsul trecutul nostru de suferință. Acum viitorul îl cere întreg pe seama noastră.

Să fie bine venit!

Pentru dânsul! Da, pentru dânsul și pentru alte mii de nenorociți ca dânsul, crescuți în rătăcire de școala țaristă și risipiți pe a șasea parte din globul pământesc.

Niciodată nu poate să-și iasă din minte gândul că s'a întâmplat o nenorocire, o mare nenorocire...

Dacă omenirea n'ar fi în de-cădere, ea ar trebui s'o repare să repare tot ce a adus „ferbin-țeaia bolșevisto-naționalistă”.

NOTA GUVERNULUI UCRAINIAN

Tipărim și noi textul notei pe care Golubovici, ministrul de externe al Ucrainei a trimis-o tuturor guvernelor cari tratează pacea la București.

Foarte adesea robii după ce scapă din jug, cantă să înjuge pe alții, fiindcă dânsii altă viață decât aceea a asupriților și asupriților nu cunosc.

Câtă vreme au stăpân, nu-i stăpânește alt vis decât să ajungă și ei stăpâni.

Înainte de a se vedea stăpâni și organizați în gospodăria lor proprie, cer și iau Cholmul, se gâdăsc la Kursk și cine știe pe unde mai rătăcește mîntea și nădejdea lor acum?

Astăzi se „înmăresc” cu Basarabia.

Iată cuprinsul notei lor:

Guvernul republicii Ucrainene populare găsește neapărat de lipsa sa aduca la cunoștința Stăpânirii Imperiale Germane următoarele:

Stăpânirea Ucraineana e mult interesată de soarta provinciei vecine, Basarabia.

Cu toate că cele două popoare domitoare: cel ucrainean și cel moldovenesc locuiesc amestecate, numai lasă nici o îndoială faptul, că partea de miază-noapte a teritoriului Basarabiei e locuită în cea mai mare parte de Ucraineni, iar în partea de miază-zi (între gurile Dunării și a Nistrului), ei au majoritatea relativă și astfel Basarabia, în privința stărei etnografice, economice și politice alcătuiește o parte nedespartită din teritoriul Republicii Democratice Ucrainene.

Stăpânind o mare parte din malul Marii Negre, unde în partea despre apus se afla un mare centru economic — Odesa, cu care la dreptul vorbind e legată toată partea de miază-zi a Basarabiei, guvernul Ucrainean socotește, că prin orice schimbare a fostei granițe ruso-române, mai ales în părțile de miază-noapte și miază-zi se calcă mult interesele politice și economice ale Republicii Ucrainene.

Având în vedere că, în vremea de față, o parte însemnată a Basarabiei e cuprinsă de ostile românești și întrebarea a cui să fie Basarabia deacum înainte, ar putea să fie un punct de discuții la conferința de pace din București, Guvernul Republicii Democratice Ucrainene, socotește cu puțină dezbateră și rezolvirea acestei întrebări numai dacă va lua parte și va fi de acord și împuternicitul guvernului Ucrainean.

Regele României și reformele constituționale

Scrisoarea M. S. Regelui Ferdinand către d. administrator al Domeniilor Coroanei

Domnule administrator,

„Imprejurări vrăjmașe au împiedecat până acum Parlamentul să desăvârșască opera reformelor constituționale.

„Astăzi când vitejii noștri ostași, cari cu atâtea jertfe și atâtea sânge au apărat pământul strămoșesc, se întorc la căminele lor, voiesc ca pe Domeniile Coroanei, ca și pe proprietățile Mele, ei să se bucure fără întârziere de foloasele pe care le asigură principiile sancționate (drepturile întărite) de Mine în Constituție.

„În acest scop, până ce noi legi vor putea permite împroprietărea lor definitivă, pentru tot-deauna doresc ca pe aceste Domenii ei să fie deja, sub formă de obște și de arendă, puși de îndată în folosința pământurilor ce li se cuvine.

„La aducerea la îndeplinire a acestei hotărâri a Mele se va ținea seamă în primul rând de luptătorii cari se întorc de sub drapel și de familiile acelor cari și-au istovit viața în serviciul Patriei.

„Veți binevoi, potrivit cu aceasta, să alcătuiți un proiect de organizare a obștilor, astfel ca funcționarea lor să poată începe imediat ce situația generală o va face cu putință”.

FERDINAND.

Iași 17 (30) Mart 1918.

Această hotărâre a Majestății Sale Regelui României, izvorâtă din cea mai caldă și mai curată dragoste pentru țaranul român, care s'a dovedit cel mai bun ostaș, ne bucură și ne face să credem că ea va sluji ca pildă frumoasă pentru stăpânitorii de pământ din întreaga țară, și ca îndemn și mai puternic la lucru pentru aceia cari au să înfăptuiască cât mai grabnic dreapta împărțire a pământului țării.

Președintele consiliului de miniștri și ministrul de externe,
(sa) Golubovici

Dar în afară de acest fapt diplomatic circula și alte știri, pe care azi nu le putem controla: Germania cere autonomie pentru coloniștii germani din ținutul Akkermanului. Bulgaria, la rândul ei, ar vrea și ea să stăpânească o bucățică din sudul Basarabiei.

Știrea o vedem publicată și de unele gazete din Chișinău, București și Viena.

Ce să fie asta?!...

Membrii din guvernul român la Chișinău.

Știrea din Iași că o parte dintre miniștrii români vor sosi zilele acestea în Basarabia, se vestește în mod oficial și se spune că între vizitatori va fi și D-l Marghiloman, primul ministru de acum al țării.

Avem informații că distinșii oaspeți sosesc chiar astăzi Duminică în capitala Republicii noastre.

Le urăm un frățesc bun venit!

Cultura noastră

Marele nostru Kogălniceanu a spus cândva, că el socotește faptele strămoșilor noștri mai presus decât cele mai minunate și mai mărețe isprăvi ale atâtor neamuri. Faptele strămoșilor noștri privesc neamul nostru, sunt ale noastre. A fost vrednică de lauda istoriei batalia dela Salomina care strălucete ca un soare în lumea vechilor Elini; dar batalia lui Ștefan-Voda cel mare, voevodul Moldovei, pe care a dat-o cu păgânii la Razboieni, noi o putem pune mai presus, căci împrăștiie lumina asupra Moldovei noastre, asupra neamului nostru: este ca un vechiu

Notă.—Citită de marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu, la deschiderea frumoasei Săzătorii Literare din 22 Martie e., date de câțiva scriitori români și artiști în frunte cu d. sa și e concursul iubitorilor de artă de aici.

cântec de mângâiere în limba mamei.

Așa ași putea spune și despre manifestările culturale și artistice ale neamului nostru. Au fost popoare fericite care și-au dus viața în tihnă și liniște — pe când pe acest pământ al Moldovei curgeau valuri de sânge. Pe când strămoșii noștri se jertfeau pentru credința creștină, pe când ei mureau, apărând dreptul și legea lor, — neamuri mai fericite în lăuntrul Europei lucrau în liniște pentru civilizația lumii. Alte neamuri mari au avut războaie mai mult și o moștenire mai bogată. Liniștea noastră nici astăzi n'a venit. Puținul pe care l-am dat noi pe terenul artei — l-am împletit cu sărăcia, cu durerile și cu nevoile noastre. Totuși puținul pe care îl avem e al nostru și ni-i drag pentru că e al nostru. După cum în doinele noastre sună durerea unui neam întreg și râvna lui spre mai bine.

LACRMU Cluj / Central University

Fiecare din noi a avut prilejul să vorbească cu vre un rus despre împrejurările prin cari a trecut Rusia de un an încoace și de sguduirea care a ieșit din frământarea ideilor mari în tunec.

Se pare întotdeauna că omul e de o părere cu tine: că întunerecul maselor, care a fost o comoară scumpă pentru țarism, a dus la bolșevism și anarhie — și că nici clasele orășenești muncitoare nu erau pregătite pentru revindcăările „grandioase”, cari s'au desbătut în sovieturile savante de lucrători și soldați.

Când îi spui că țarismul este vinovat pentru pricina de căpetenie a sfârșitului, „întunerecul”, omul este de aceeași părere cu tine dar fără să se oprească asupra acestui lucru, îngâna cu intristare: „Biednaia Rosia propala”.

Când însă îi vei spune că țarismul nu este vinovat numai pentru decretarea întunerecului general, dar și pentru înăbușirea ori cărei scântei de viață națională în Rusia, discuția nu mai pare convenabilă, fiindcă nu mai convin concluziile firești pe cari ni le-au dat evenimentele înseși. Dar totuși se poate să mai scoată omul un oftat adânc și să încheie cu constatarea dureroasă a faptului: „Biednaia Rosia propala.”

Și domnul cu care vorbești poate că a fost în toate „comitetetele” a fost purtătorul tuturor lozincelor slobozeniei, pentru o Rusie mare, chiar și numai atâtea cât era, pentru o Rusie cât se poate mai centralistă, în chiar interesul libertăților. El luptase poate în comitetetele, în zasedonii în grai și în scris, pentru liber-

tatea presei, care nu mai era îngredită cu nimic, și împotriva celor 1 milion de jandarmi cari de altfel fuseseră „demobilizați” din poliție.

Și astăzi, stăpânit de o idee fixă, fără să-și dea seama, îngâna mașinal: „biednaia Rosia propala!”

S'a îngelat, în credințele lui despre revoluție. Iși dă seama că întunericul a fost pricina de căpetenie a prăbușirii. A nădăjduit. Cu țarismul nu era rău pentru toți, dar a nădăjduit că va fi și mai bine, în viitor, pentru „revoluționari” — și a fost revoluționar o vară întreagă, a luat parte la „zasedanii” fără sfârșit și a ridicat degetul.

Dar omul nostru nu și dă seama că el însuși, dacă a rătăcit, a fost o victimă a școalei țariste. Ea singură i a înfipt în suflet credința că în Rusia totul trebuie să fie mare, că Rusia însăși trebuie să fie mare, nesfârșită și una.

El realitățile din viața Rusiei n'a putut să le cunoască, fiindcă n'a învățat să le cunoască. El a vorbit: ascultau alții și asculta și el. El a vorbit și a crezut, iar realitățile au lucrat.

Iar acum repetă: „Biednaia Rosia propala”, repetă fără să-și dea seama de unde vine oftatul oftat și mai cu seamă fără să-și dea seama că cel ce ascultă, înțelege de unde vine oftatul...

Dar pe cine plânge el oare? Pe noroadele care singure și au alcătuit viața lor cea nouă? Dar ele s'au plâns până acum și astăzi nu se mai plâng. Plânge pe Velico Ruși? Dar poporul acesta, în întregime, este liber și stăpân pe soarta lui.

Pentru cine plânge el fărîmitura Rusiei?

Am fost rătăciți

În zilele din urmă, noi, cari cu toții, scriem despre România basarabeni, — urmărind scopul național, — căzusem într-o mică greșală. Astăzi cu toții suntem de o părere, că toate nevoile noastre, nefericirea neamului nostru subjugat de-o sută de ani, sunt datorite dușmanului asupritor. Și-i adevărat! Credeam, că faptele sunt neschimbatore și rămân în istorie așa, cum s'au săvârșit. Inzadar luptăm noi dela zărele rusești, ce apar la Chișinău, să achite neamul rusesc de vina lui de asupritor al atâtor neamuri. Toți știu că singura năzuință a neamului acestuia era de a asupri pe alte neamuri mai slabe, mai mici. Și poate lucrul e firesc... „Dacă ai putere, de ce să nu te folosești de ea?” Prin urmare, d-lor din ziarul „Republicanul”, „Svobodnaia Basarabia” și „Basarabskaia Jizn”, ori sunteți naivi și nu cunoașteți legile firești, ori vă aflați sub influența acestor legi ale neamului nostru și continuați lucrul după acelaș plan pe care l-a urmat atâtea vreme neamul vostru. Și nu cu voi aș vrea eu să vorbesc astăzi; pe voi v'am atins în trecut, tot așa cum faceți voi cu noi, când vorbiți despre nevoile poporului vostru. Aș avea dorința ca Român basarabean să vorbesc numai despre neamul meu, care este mare, care are un trecut istoric frumos și stăpânește așa pământ mănăs, încât de două mii de ani dușmanii nu încetează a face totul cu putință, ca să-l răpească de-la dânsul.

Dar în zadar! Sângele nostru daco-român are aici rădăcină ce pătrunde în adânc până la miezul pământului și dacă cineva vrea s-o smulgă trebuie mai întâi să răstoarne pământul. Iubire de neam și credință în sfânta noastră dreptate ne dau putere. Dar nu toți o înțelegem aceasta. Cu voi Români basarabeni am de gând să mai vorbesc despre nevoile noastre, să ne întărim, să ne călim — și în viitor să nu se mai întâmple aceea ce s'a întâmplat.

Dar ce s'a întâmplat?

Până azi noi toți înjuram dușmanii și numai pe ei îi acuzam în înuipieria noastră de o sută de ani. Dar, și dușmanii au dreptate fiindcă avem și noi păcatele noastre. Unde am

fost noi, mai ales intelectualii? Am fost rătăciți și încă nu ne-am mântuit. Azi „noi” cu d-l Sinadino în frunte, plecăm la Iași și acolo căutăm dreptate.

Ce faceți, d-lor? Nu vă e rușine? Chiar voi la Iași? Acolo doar trăiesc acei moldoveni de care voi v'ați lăpădat de o sută de ani și fugeați de numele moldovenesc ca dracul de tămâie. O sută de ani, voi înștră inaiților, ați înmulțit visteria dela Petrograd, ați îmbogățit din răspuneri neamul rusesc bănește și sufletește, ați crezut că aveți dreptate să vă lăpădați de neamul vostru și acum?... Să știți că ați greșit adresa: nu la Iași, ci la Petrograd vii dreptatea dumneavoastră. Dar câte nu iartă Dumnezeu! Ați fost rătăciți. Poate că în viitor veți fi mai prevăzători și veți lucra de acum și pentru neamul vostru românesc. Și mai sunt și altfel de rătăciți între cari poate am fost și eu. Să ne întrebăm noi intelectuali — unde neam făcut școala? Pentru a cui cultură am pierdut noi puterile noastre tinere, în ce visterie am dus isbânzile spiritului nostru național? Tot la Moscova și la Petrograd!

Ori nu credeți într-o cultură românească?! Ori ați vrut-o din toată inima? Dar pentru ce n'ați lucrat în folosul ei? Am fost rătăciți. Iată adevărul! Ca să nu pierdem timp mult însă a mintind greșelile noastre, să vedem ce avem de făcut în viitor. Întâi și întâi, trebuie să ne îndreptăm toată atenția la temelia neamului nostru, la țărâtime, unde s'a păstrat toată istoria noastră și tot ce avem românesc. În isvorul acesta adânc noi avem totul începând dela port și până la ultima comară a limbei strămoșești. Rolul nostru, e: să cunoaștem materialul scump, și dacă producem ceva să ținem seamă de el. Numai așa nu ne pierdem. Domnilor, nu-i de răs, când cineva își tunde mustățile într'un fel ca țărâtimea noastră dela țară și spune că s'a tuns englezește, ori își face manta tot într'un fel ca și țaranul nostru și zice că-i englezească? Noi intelectuali suntem datorii a îndruma cultura noastră națională, privind statornic spre temelia noastră și amintindu-ne că cultura națională este o iconă a

noastră în literatura noastră — în măstrele paginii ale lui Creangă, în versurile lui Eminescu, în proza lui Costache Negruzzi, în Cântarea României a lui Alecu Russo, — bate inima neamului nostru și sună limba cea dulce pe care mamele noastre, în anii deparțai, ne-o murmurau în blânde cântece de leagăn și în povești fermecate.

Dela cronicarii cei vechi — Miron Costin și Ion Niculcea, cari au scris cu tremur de inimă despre faptele slavilor voievozi ai acestui pământ, dela un Kogălniceanu și Alexandri, până la scriitorii din timpurile mai noi, generație după generație și ani după ani, toți s'au străduit în acea manifestare a omului, care e cea mai nobilă dintre toate, în acea manifestare a spiritului nemuritor, care face ca noi să ne simțim o prelungire a înaintașilor noștri și să avem simțământul că vom trăi în urmași chiar după ce trecătorul strai de carne se va întoarce în pulbere.

Putem avea mândria să spunem

că neamul nostru atât de năcăjit și de întârziat, — se poate înfațișa fără rușine între neamurile mari, cu podoabele pe cari le are. Artiștii și scriitorii noștri dovedesc că acest neam — inzeștriat de Dumnezeu cu o inimă bună și o minte ascuțită — e merit să-și facă în lume, între neamuri, un loc de cinste. Avem scriitori mari cu cari s'ar putea mândri orice popor. În graiul lor limba noastră își capătă frumusețea desăvârșită, — în paginile lor bate inima și dragostea întregului neam. Ei sunt înfațișarea cea mai cinstită și cea mai nobilă a neamului nostru, — către ei trebuie să ne îndreptăm ca la un isvor curat. De aceea ași zice și eu — după Kogălniceanu — că între literaturile mărețe ale neamurilor celorlalte, — eu prețuiesc în chip deosebit pe-a noastră. Ea e bunul nostru cel fără de prihană, ea ne ridică spre acel „mai bine” pe care omul îl caută și-l urmărește fără hodină, ea e podoaba nemuritoare a sufletului

sufletului poporului nostru deosebită dea altor popoare. Îmbogățind cultura noastră națională noi îmbogățim cultura omenirii întregi, conlucrăm la răspândirea ei. Fără cultura națională ori cât de înaintat este un popor, el nu este folositor omenirii. Nici o națiune nu este de prisos și fiecare are gustul ei specific în toate direcțiile desvoltării spirituale.

An fost rătăciți până acum. Nădăjdum că nu vom mai rătăci măcar de azi înainte.

D. Bogos

ȘTIRI DIN ROMÂNIA

D. N. Ghica Comănești a fost numit ministru al Lucrărilor Publice. Acest ministeriu fusese lăsat, până acum, în grija d-lui general Hârjeu, ministru de războiu.

Se crede la Iași că o parte dintre miniștrii români vor vizita zilele acestea Basarabia.

Trupele germano-austriace vor ieși cu totul din România numai după ce se va iscăli pacea generală.

Cea mai mare parte din ele, însă, va părăsi țara îndată ce pacea în România va fi recunoscută de adunarea țării.

Nu se știe, însă, hotărât dacă parlamentul de acum va fi acela care să recunoască pacea, ori va trebui să se facă noi alegeri.

Astăzi pleacă din nou la București comisiunea pentru târguile de pace ca să-și înceapă din nou lucrul întrerupt.

Eri, Sămbătă s'a ținut la Palatul Regal din Iași un sfat al miniștrilor sub conducerea Maestruului Sale Regalului.

Cei din jurul guvernului român cred că la târguile de pace, cari se fac acum, România va putea face ca ținutul Hotinului să nu fie sfâșiat din trupul Republicii Moldovenești.

D-l I. Brătianu, fostul prim-ministru român, ar fi plecat în Franța împreună cu d-nul Tache Ionescu.

DIN UCRAINA

Trupele germane urmărind pe bolșevici au intrat în Pultava.

Ministerul ucrainian format de Golubovici e acesta: Golubovici prim-ministru și ministru

de externe, Scheluschia ministru al dreptății, Schuhovski ministru de război, Sucovici comunația, Sdereaco poșta și telegraful, Kovalevski agricultura și hrana, Porepolig finanțe, Procopovici culte, Areopovici comerțul și industria.

Gazetele bolșeviste din Petrograd vestesc că generalul Alexeev a fost luat în prisoare de către Cazacii bolșevici.

În ultimele momente de stăpânire a bolșevicilor în Odesa, stăpânirea orașului a scos bani noi de hârtie zicând că cei vechi rusești nu mai au preț iar a ucrainei nu le trebuie.

Locuitorii din ținuturile producătoare de cărbuni ale Donului au declarat că voesc alipirea la Ucraina.

DIN BASARABIA

D-l comandor (grad înalt în marină) Coandă, a fost numit comisar al guvernului român la Cetatea Albă (Akerman).

Fruntașii noștri basarabeni, cari se află în Iași, au fost primiți de mai multe ori — pentru a se sfătui — de către d. Al. Marghiloman primul ministru.

DIN GERMANIA

În Germania, nichelul e înlocuit cu un suro at: oțel acoperit cu cobalt.

Citim în gazete că 300 000 de tineri aduși din Germania, își fac pregătirea de ostași în Ungaria. Se zice că aceasta se face numai a să fie mai ușoară hrănirea lor.

Industria germană, pentru a împlini lipsurile pânzei de urzică sau chiar și de bumbac mai dinainte chiar o înlocuise în mare parte prin țesături de hârtie subțire. Pânza de hârtie fabricată cu m ștețug deosebit, începe să înlocuiască chiar și curelele.

Curelele mari din fabrici, prin cari trece pute ea dela o mișcioară la alta, încep a se face din hârtie țesută.

noi în anii de despărțire am făcut-o cu gândul și dragostea la casa cea veche moldovenească cu ferestrele oblonite.

Somnoroase pășărele

de Mihail Eminescu.

Somnoroase pășărele
Pela cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele.
Noapte bună!

Doar isvoarele suspină
Pe când codrul ne ru tace

NOTA: Mihail Eminescu s'a născut la 1848 în Moldova. Cum era inzeștriat cu o închipuire uriasă cunoșcând desăvârșit limba și literatura poporului nostru, stăpânind un suflet de artist, îmbogățit de o cultură întinsă, având o originalitate bine stabilită, el a știut să întrupeze în cea mai desăvârșită formă, idel nouă, închipuirile cele mai mișcătoare, patimă cu toată fierbințeala ei, desnădejdea în toată amărăciunea ei. A murit la 1889.

Diverse

În Alasca Americană pescuitul, într-o singură săptămână e de 750 000 livre.

Alasca — după cum știm — a fost cumpărată de Statele Unite ale Americii dela Rusia numai cu 7 milioane dolari. Astăzi ea aduce Statelor Unite un câștig de 400 de milioane în aur. Această sumă anuală de bani o dau pe lângă pescuit, pădurile întinse și minele bogate de a amă.

Sfaturii țării Sărbăști, priveag deschis zilele trecute în inula orful, a glășuit încredere primului său ministru Pasici, care va rămânea tot în fruntea vechiului său guvern.

Căluza Chișinăului

Sfaturii țării își are sediul în Strada Sadovaia, în localul gimnaziului al III-lea.

Președintele Statului Țării I Inoculeț sau înlocuitorul său primește acolo între orele 2 și 3.

Sfaturii Miniștrilor Republicii Moldovenești: Sir Gogol, Banca Țărănească Președintele D. Ciuhureanu sau înlocuitorul său primește între 2-3.

Ministerul de Interne: Strada Pușchin No. 2 Ministrul Vladimir Cristea primește între orele 1 și 2 pe funcționari și 2 și 3 pe fețele particulare.

Ministerul de Negoț și industrie: Strada Gogol Banca Țărănească. Ministrul d-l Teofil G. Ioncu primește între 12-1.

Ministerul de Instrucție publică: Strada Leova, localul Direcției Dietei. Ministrul P. Erhan primește luni, Miercuri și Vineri între 12-1.

Ministerul de Războiu: Strada Chieului în localul gimnaziului I de băieți Ministrul colonel Brăescu primește între orele 11 și 1.

Ministerul de Finanțe: Strada Gogol, în casele Băncii Țărănești. Ministrul Teofil Ioncu primește între orele 12 și 1.

Ministerul de Justiție și Culte: Strada Sinadino în localul Tribunalului

Ministrul Savenco și tovarășul lui Arhimandritul Gurie primește între 12 și 2.

Dorm și florile'n grădina,
Dormi în pace!

Vine lebăda pe ape
Într-o trestie să se culce.
Fie-ți îngerii aproape
Sămnuț d-lce!

Peste a nopții ferie
Se revarșă mândra lună
Tolu-i vis și armonie
Noapte bună!

Doctor și leacuri fără plată pentru bolnavii săraci.

În casa școlii Eparchiale din strada Gării, ambulanta detașamentului general Răscanu, în fic-care zi dela ora 10 la 12 va da — fără plată — povețe gratuite pentru bolnavii lipsiți și cari sufer de boli interne, de boli venerice și de dinți. De asemenea se vor putea da ajutoare chirurgicale și celor cu totul lipsiți și leacuri fără plată.